Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 13. januarja 2016 [1]

Zadeva C-597/14 P

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)
proti

Xavieru Grauu Ferreru

„Pritožba — Znamka Skupnosti — Ugovor imetnika prejšnje znamke — Dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke — Upoštevanje prepozno predloženega dokaza s strani odbora za pritožbe — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 74(2) — Uredba (ES) št. 2868/95 — Pravilo 50(1), tretji pododstavek“

I – Uvod

1. Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) v pritožbi zahteva razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. oktobra 2014 v zadevi Grau Ferrer proti UUNT – Rubio Ferrer (Bugui va), [2] s katero je to ugodilo tožbi za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri UUNT v zvezi s postopkom z ugovorom med Xavierom Grauom Ferrerom na eni strani ter J. C. Rubiom Ferrerom in A. R. Ferrerom na drugi. [3]

2. Pritožba se nanaša zlasti na postopkovni vidik, ki je pomemben za prakso UUNT, in sicer na obseg pooblastil odborov za pritožbe v primeru dopustitve prepozno predloženega dokaza ob upoštevanju člena 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009. [4]

3. V zvezi s to temo, ki jo je Sodišče že obravnavalo podrobneje, [5] se še vedno sprožajo vprašanja na ravni sodne prakse in na normativni ravni.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911 (v nadaljevanju: izpodbijana sodba).

3 — Odločba z dne 11. oktobra 2012 (združeni zadevi R 274/2011-4 in R 520/2011-4, v nadaljevanju: sporna odločba).

4 — Uredba Sveta z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

5 — Sodbe UUNT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162); New Yorker SHK Jeans/UUNT(C-621/11 P, EU:C:2013:484); Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592); Centrotherm Systemtechnik/UUNT (C-610/11 P, EU:C:2013:593); Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II – Pravni okvir

A – *Uredba št. 207/2009*

4. V členu 41(3) Uredbe št. 207/2009, ki ureja vložitev ugovora zoper registracijo znamke Skupnosti, je določeno:

„Ugovor mora biti v pisni obliki in navajati razloge. […] V roku, ki ga določi [UUNT], lahko vložnik ugovora v podporo svojemu primeru predloži dejstva, dokaze in vprašanja.“

5. V členu 76(2) navedene uredbe je določeno:

„[UUNT] lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

B – *Uredba št. 2868/95*

6. V pravilu 15(2) Uredbe (ES) št. 2868/95[6] je določeno:

„Ugovor vsebuje:

[…]

(b) jasno navedbo prejšnje znamke ali prejšnje pravice, na kateri temelji ugovor, in sicer:

(i) […] navedbo številke spisa ali registracijske številke prejšnje znamke, navedbo, ali je prejšnja znamka registrirana, ali prijavo registracije, kakor tudi navedbo držav članic, vključno z Beneluksom, če je to primerno, v ali za katere je prejšnja znamka varovana, ali, če je to primerno, navedbo, da je znamka Skupnosti;

[…]

(e) prikaz prejšnje znamke, kakor je bila registrirana ali prijavljena; če je prejšnja znamka v barvah, mora biti prikaz v barvah;

[…]“

7. V pravilu 19 navedene uredbe je določeno:

„1. Urad omogoči stranki, ki ugovarja, da predstavi dejstva, dokaze in navedbe v podkrepitev ugovora […] v roku, ki ji ga določi in ki znaša najmanj 2 meseca od datuma, ki se šteje za začetek postopka ugovora […].

6 — Uredba Komisije z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1041/2005 z dne 29. junija 2005 (UL 2005, L 172, str. 4, v nadaljevanju: Uredba št. 2868/95).

2. V roku iz odstavka 1 lahko stranka, ki ugovarja, vloži dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva svoje prejšnje znamke ali prejšnje pravice, kakor tudi dokaz o upravičenosti do vložitve ugovora. Stranka, ki ugovarja, priskrbi zlasti naslednje dokaze:

   (a) če ugovor temelji na znamki, ki ni znamka Skupnosti, dokaz o njeni vložitvi ali registraciji, s predložitvijo:

   […]

      (ii) če je znamka registrirana, prepisa zadevnega potrdila o registraciji in, odvisno od primera, zadnjega potrdila o podaljšanju, iz katerega je razvidno, da rok varstva znamke traja čez rok iz odstavka 1 in vsako podaljšanje tega roka, ali enakovrednih dokumentov, ki jih je izdal organ, pri katerem je bila znamka registrirana;

[…]“

8. V pravilu 20(1) iste uredbe je določeno:

„Če stranka, ki ugovarja, ne dokaže obstoja, veljavnosti in obsega varstva prejšnje znamke […] do izteka roka iz pravila 19(1), se ugovor kot neutemeljen zavrne.“

9. V pravilu 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 je določeno:

„Če je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, odbor omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore skladno z uredbo in temi pravili, razen če odbor meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva in dokaze upoštevati v skladu s členom [76](2) Uredbe [št. 207/2009].“

III – Dejansko stanje

10. 23. oktobra 2008 sta J. C. Rubio Ferrer in A. Rubio Ferrer pri UUNT vložila prijavo za registracijo znamke, ki je figurativni znak in vsebuje besedna elementa „Bugui va“, za določene proizvode in storitve iz razredov 31, 35 in 39 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev za registracijo znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen (v nadaljevanju: Nicejski aranžma).

11. 10. avgusta 2009 je X. Grau Ferrer vložil ugovor zoper to registracijo, pri čemer se je skliceval na dve prejšnji znamki, ki sta bili obe figurativna znaka in sta vsebovali besedni element „Bugui“:

— španska znamka št. 2600724, registrirana za vse proizvode iz razreda 31 Nicejskega aranžmaja;

— znamka Skupnosti št. 2087534, registrirana za proizvode in storitve iz razredov 31, 32 in 39 Nicejskega aranžmaja.

12. 21. decembra 2010 je oddelek za ugovore pri UUNT delno ugodil ugovoru.

13. Na eni strani je zavrnil ugovor na podlagi španske znamke, ko je ugotovil, da vlagatelj ugovora v predpisanem roku ni predložil dokumenta s prikazom znamke in s tem dokaza o njenem obstoju. Na drugi strani je delno ugodil ugovoru na podlagi znamke Skupnosti ob upoštevanju verjetnosti zamenjave z znamko, za katero je vložena prijava, za določene proizvode, za katere je vložena prijava.

14. X. Grau Ferrer ter J. C. Rubio Ferrer in A. Rubio Ferrer so 10. oziroma 14. februarja 2011 vložili pritožbi zoper navedeno odločbo.

15. Četrti odbor za pritožbe pri UUNT je s sporno odločbo ugodil pritožbi J. C. Rubia Ferrera in A. Rubia Ferrera ter zavrnil pritožbo X. Graua Ferrera.

16. Glede ugovora na podlagi španske znamke, odbor za pritožbe je potrdil odločbo oddelka za ugovore, da ni bil predložen dokaz o obstoju te znamke.

17. V zvezi z ugovorom na podlagi znamke Skupnosti pa je v nasprotju z oddelkom za ugovore menil, da predloženi dokazi ne zadostujejo kot dokaz, da je bila ta znamka resno in dejansko uporabljena v obliki, ki ne spreminja njenega razlikovalnega značaja. Zato je razveljavil odločbo oddelka za ugovore in zavrnil ugovor X. Graua Ferrera v celoti.

IV – Izpodbijana sodba

18. X. Grau Ferrer je 18. decembra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razveljavitev sporne odločbe.

19. V podporo tožbi je predložil tri tožbene razloge, ki so izhajali, prvič, iz kršitve členov 75 in 76 Uredbe št. 207/2009 in pravila 50 Uredbe št. 2868/95, drugič, iz napačne presoje resne in dejanske uporabe prejšnje znamke Skupnosti in, tretjič, iz napačne presoje verjetnosti zmede.

20. Splošno sodišče je v točkah od 17 do 52 izpodbijane sodbe ugodilo prvemu tožbenemu razlogu, ker je v zvezi z ugovorom na podlagi španske znamke odbor za pritožbe opustil izvajanje svoje diskrecijske pravice iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 in pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95.

21. Splošno sodišče je ugotovilo, da je odbor za pritožbe pristojen za to, da se utemeljeno odloči, ali je treba upoštevati dokaz o veljavnosti prejšnje španske znamke, čeprav je bil ta dokaz prvič predložen temu odboru in je bil torej prepozen.

22. Glede učinkov te postopkovne kršitve je Splošno sodišče navedlo, da, prvič, ni pristojno za preučevanje, ali bi bilo treba upoštevati prepozni dokaz o veljavnosti prejšnje znamke, saj je za to presojo pristojen odbor za pritožbe v okviru odločbe, ki jo bo sprejel po razveljavitvi sporne odločbe.

23. Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 72 do 88 izpodbijane sodbe ugodilo tudi tretjemu očitku drugega tožbenega razloga, ko je v zvezi z ugovorom na podlagi prejšnje znamke Skupnosti ugotovilo, da je dokaz o resni in dejanski uporabi, ki ga je X. Grau Ferrer predložil UUNT, zadosten, saj se nanaša na znake, ki so, gledano v celoti, enakovredni tej prejšnji znamki, kot je bila registrirana.

24. Zato je Splošno sodišče razveljavilo sporno odločbo, ne da bi moralo preučiti tretji tožbeni razlog.

V – Predlogi strank

25. UUNT s pritožbo zahteva, naj Sodišče razveljavi izpodbijano sodbo in, če bo pritožbi ugodeno, zavrne tožbo zoper izpodbijano odločbo ali, če ne, vrne zadevo Splošnemu sodišču ter X. Grauu Ferreru naloži plačilo stroškov. Druge stranke v postopku pred splošnim sodiščem niso predložile svojih predlogov.

VI – Analiza

26. UUNT je navedel tri pritožbene razloge.

27. Prvi in drugi pritožbeni razlog se z dveh različnih vidikov nanašata na kršitev določb, ki dajeta odboru za pritožbe pravico do dopustitve prepozno predloženega dokaza, in sicer člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 in pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95.

28. Moja analiza se osredotoča na ta dva pritožbena razloga. Tretji pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 15(1), drugi pododstavek, pod (a), Uredbe št. 207/2009, je treba namreč že na začetku izločiti kot nedopusten zaradi razlogov, ki jih bom v nadaljevanju na kratko razložil.

A – *Obrazložitev izpodbijane sodbe*

29. Najprej je treba po uradni dolžnosti obravnavati pomanjkljivo obrazložitev pri razlogih iz točk od 43 do 46 izpodbijane sodbe, na katere se nanašata prvi in drugi pritožbeni razlog.

30. S temi razlogi je Splošno sodišče odgovorilo na trditev UUNT, da odbor za pritožbe utemeljeno ne uveljavlja svoje diskrecijske pravice, če je prepozno predloženi dokaz povsem nov in ne samo dopolnilen.

31. Glede tega Splošno sodišče ugotavlja, da je odbor za pritožbe zavrnil zadevni dokaz, „ne da bi preučil, ali gre za dodaten ali dopolnilen dokaz“ (točka 43 izpodbijane sodbe), in da poleg tega ta dokaz ni „povsem nov“ (točka 44 te sodbe). Dalje, Splošno sodišče ugotavlja, da ima „poleg tega, neodvisno od tega, ali je [zadevni dokument] dopolnilen ali ne,“ odbor za pritožbe diskrecijsko pravico, da ga dopusti (točka 45), in zavrača trditev UUNT, da so dodatni dokazi izključeni iz te diskrecijske pravice (točka 46 te sodbe).

32. Ugotavljam, da logika teh razlogov ne izhaja jasno iz sklepanja v izpodbijani sodbi.

33. Splošno sodišče namreč na eni strani odboru za pritožbe očita, da je zavrnil zadevni dokaz, ne da bi preučil, ali je „dodaten ali dopolnilen“, in ugotavlja, da zadevni dokaz ni „povsem nov“ (točki 43 in 44 izpodbijane sodbe). Po drugi strani pa Splošno sodišče navaja, da „poleg tega“ to vprašanje ni pomembno, ker se navedene določbe uporabljajo „neodvisno od tega, ali je dokument dopolnilen ali ne,“ in se nanašajo tudi na „dodatne dokaze“ (točki 45 in 46).

34. Ker sta si ta razloga nasprotujoča, se ne more šteti, da je eden odločilen, drugi pa dodaten.

35. Splošno sodišče namreč ni jasno odgovorilo na trditev UUNT, da odbor za pritožbe v primeru dodatnega dokaza nima diskrecijske pravice, in torej ni pojasnilo vsebine postopkovnega pravila, ki ga je nameravalo uporabiti.

36. Vseeno opozarjam, da pomanjkljiva obrazložitev ne privede do razveljavitve izpodbijane sodbe, če je videti, da je njen izrek utemeljen z drugimi pravnimi razlogi.[7] Menim, da to velja tudi za obravnavani primer.[8]

7 — Sodbi Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 47) ter Biret International/Svet (C-93/02 P, EU:C:2003:517, točka 60).

8 — Glej točko 99 teh sklepnih predlogov.

B – *Kršitev člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 in pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 (prvi in drugi pritožbeni razlog)*

37. UUNT s prvim pritožbenim razlogom uveljavlja, da je Splošno sodišče pri ugotovitvi, da prepozno predloženi dokaz ni bil „povsem nov“ (točki 43 in 44 izpodbijane sodbe), uporabilo napačna merila. UUNT v drugem pritožbenem razlogu graja razlog iz izpodbijane sodbe, v skladu s katerim ima odbor za pritožbe diskrecijsko pravico, ki mu omogoča, da dopusti prepozno predložen dokaz, ne glede na to, ali je ta dodaten ali ne (točki 45 in 46 te sodbe).

38. Predlagam, naj se zamenja vrstni red teh pritožbenih razlogov in se najprej preuči vprašanje, ali imajo v postopkih z ugovorom odbori za pritožbe diskrecijsko pravico glede upoštevanja povsem novih dokazov.

1. Pregled sodne prakse

39. Razprava, sprožena s prvim in drugim pritožbenim razlogom, se v bistvu nanaša na razlago sodbe v zadevi UUNT/Kaul [9] in sodne prakse, ki iz nje izhaja.

40. V navedeni sodbi je Sodišče razsodilo, da iz določbe člena 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94, [10] ki jo zdaj vsebuje člen 76(2) Uredbe št. 207/2009, izhaja, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z navedeno uredbo. [11]

41. Navedena določba ni taka, da bi stranki podelila brezpogojno pravico, temveč daje UUNT široko diskrecijsko pravico, ki jo mora ta uveljavljati ob upoštevanju upoštevnosti dokaza na eni strani ter faze postopka in drugih okoliščin v zvezi z njegovo predložitvijo na drugi strani. [12]

42. Če se ta diskrecijska pravica ne izvaja učinkovito, objektivno in utemeljeno, je to kršitev, ki lahko privede do razveljavitve odločbe. [13]

43. Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 se uporablja za vse organe v okviru UUNT.

44. Iz tega izhaja, da odbori za pritožbe pri UUNT na prvi stopnji načeloma niso zavezani z določenimi roki in lahko dopustijo prepozno predložene dokaze v skladu s svojo diskrecijsko pravico iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, če to pravico izvajajo učinkovito, objektivno in utemeljeno.

45. Pri postopkih z ugovorom ta ugotovitev izhaja izrecno iz pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, v skladu s katerim odbor za pritožbe omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v določenih rokih na prvi stopnji, razen če meni, da je treba „dodatna in dopolnilna“ [14] dejstva in dokaze upoštevati v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009.

46. Sodba UUNT/Kaul [15] ne obravnava vprašanja, ali lahko odbor za pritožbe dopusti tudi dokaze, predložene po izteku roka, kadar ti pomenijo prvi dokazni predlog, kar pomeni, da v predpisanem roku ni bil predložen noben upošteven dokaz.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — Uredba Sveta z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).

11 — Sodba UUNT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 42).

12 — Prav tam (točki 43 in 44).

13 — Glej med drugim sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT (C-610/11 P, EU:C:2013:593, točki 110 in 111).

14 — Ta izraz se zelo razlikuje v jezikovnih različicah uredbe; glej opombo 23.

15 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

47. Sodišče je to vprašanje preučilo v zadevah, ki so se na eni strani nanašale na dokaz o uporabi znamke ter na drugi strani na dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva.

48. V zvezi z dokazom o uporabi je Sodišče v sodbi New Yorker SHK Jeans/UUNT [16] razsodilo, da mora biti, kadar v predpisanem roku ni predložen noben dokaz o uporabi zadevne znamke, po uradni dolžnosti izrečena zavrnitev ugovora. Nasprotno, če so bili v predpisanem roku predloženi določeni upoštevni dokazi, je mogoča prepozna predložitev dopolnilnih dokazov in spada v okvir diskrecijske pravice iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009.

49. Sodišče je v sodbah Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions in Centrotherm Systemtechnik/UUNT [17] uporabilo enako razlago člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 glede predložitve dokaza o uporabi znamke v okviru postopka za razveljavitev. Sodišče je razsodilo, da je uveljavljanje zadevne diskrecijske pravice pogojeno s tem, da gre za dopolnilne dokaze, predložene kot dopolnitev upoštevnih dokazov, predloženih v predpisanem roku.

50. V zvezi z dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva znamke je Sodišče v sodbah Rintisch/UUNT razsodilo, da ima odbor za pritožbe pri UUNT diskrecijsko pravico, ki izhaja iz pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, da odloči, ali je treba upoštevati „dodatna in dopolnilna“ dejstva in dokaze, predložene po izteku roka. [18]

51. Treba je poudariti, da Sodišče v tem ni sledilo predlogu generalne pravobranilke E. Sharpston v teh zadevah, [19] ki je poudarila razlike med dokazom o uporabi na eni strani in dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva znamke na drugi strani. Za to zadnjo kategorijo je prag dokaza predviden v pravilu 19 Uredbe št. 2868/95, ki med drugim zahteva predložitev potrdila o registraciji prejšnje znamke. Ker gre za dokument, ki je izrecno opredeljen kot nujen v okviru ugovora, po mnenju generalne pravobranilke E. Sharpston ni manevrskega prostora za razpravo o tem, ali je prepozni dokaz dodaten ali dopolnilen. Dokumenta, ki dokazuje registracijo prejšnje znamke, ni mogoče v nobenem primeru dopustiti v fazi pritožbe.

52. Čeprav je Sodišče ta pristop zavrnilo, je vseeno upoštevalo posebno naravo kategorije zadevnega dokaza, in sicer to, da je šlo za dokumente, navedene v pravilu 19(2)(a)(ii) Uredbe št. 2868/95.

53. Sodišče je navedlo, da je treba za zadevno kategorijo dokaza diskrecijsko pravico iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 izvajati restriktivno, tako da prepozne predložitve dokazov ni mogoče dopustiti, razen če je zamuda opravičena zaradi posebnih okoliščin, kar mora dokazati zainteresirana stranka. [20] V zvezi s tem je Sodišče odstopilo od pristopa, da za dopustitev dokaza na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 ni potrebna utemeljitev zamude. [21]

2. Obseg diskrecijske pravice odborov za pritožbe v zvezi s povsem novim dokazom

54. Iz ustaljene sodne prakse v zvezi z dokazom o uporabi znamke izhaja, da člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 odboru za pritožbe ne dovoljuje, da bi upošteval povsem nov prepozno predložen dokaz – kadar v predpisanem roku ni bil predložen noben upošteven dokaz.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, točke od 27 do 30 in 34.

17 — V zvezi z rokom iz pravila 40(5), drugi stavek, Uredbe št. 2868/95 glej sodbi Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592) in Centrotherm Systemtechnik/UUNT (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628, točki 33 in 34); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, točki 32 in 33) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639, točki 33 in 34).

19 — Sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C-121/12 P, EU:C:2013:312) in zadevi C-122/12 P, EU:C:2013:313, točke od 71 do 74.

20 — Glej med drugim sodbo Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, točki 40 in 41).

21 — Glej med drugim sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT (C-610/11 P, EU:C:2013:593, točka 117).

55. Tako kot trdi UUNT v okviru obravnavane pritožbe, menim, da je treba v zvezi z dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva znamke uporabiti enako razlago zadevne odločbe.

56. Ta pristop se mi zdi, prvič, utemeljen s sistematiko upoštevnih določb.

57. Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 namreč vsebuje pravilo, ki ima horizontalno vlogo v sistemu te uredbe, saj se uporablja neodvisno od narave zadevnega postopka.

58. Ne vidim nobenega razloga, zakaj bi za namene njegove uporabe razlikovali dokaze glede na njihovo naravo.

59. S tega vidika po mojem mnenju ni upoštevne razlike med dokazom o uporabi znamke iz pravila 22 Uredbe št. 2868/95 in dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva znamke iz pravila 19(2) iste uredbe.

60. Poleg tega obstaja celo določeno prekrivanje med tema kategorijama dokazov pri dokazu za znamko, ki je znana ali ki uživa ugled, iz navedenega pravila 19(2)(b) in (c). Dokazi o tem, da znamka uživa ugled, so lahko isti kot tisti, ki dokazujejo uporabo znamke, kar povsem utemeljuje enako obravnavo obeh primerov.

61. Poleg tega se mi zdi, da je enotna razlaga člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, neodvisno od kategorije dokaza, povsem utemeljena z namenom te določbe.

62. Zadevna določba ima namreč dvojni namen. Na eni strani spodbuja stranke k spoštovanju rokov, saj s prepozno predložitvijo dokaza tvegajo zavrnitev. Po drugi strani ohranja pravico UUNT, da upošteva upoštevni dokaz, čeprav je predložen po izteku roka, v interesu pravne varnosti in dobrega upravljanja. [22]

63. UUNT mora pri izvajanju diskrecijske pravice spoštovati tudi dvojno funkcijo postopkovnih rokov, ki po eni strani zagotavljajo gladko potekanje postopkov in po drugi strani omogočajo zagotavljanje spoštovanja pravic do obrambe v postopkih *inter partes*.

64. Po mojem mnenju vse to enako velja za dokaz o uporabi znamke in za dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva.

65. Že sama možnost, da bi dopustili nov dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu prejšnje pravice v fazi pritožbe, kadar v roku, prvotno določenem za ta namen, ni bil predložen noben upošteven dokaz, bi namreč pomembno zmanjšala spodbudo za stranko, da naj upošteva ta rok.

66. Poleg tega bi dopustitev prepozno predloženega dokaza v takih okoliščinah pomenila znatno neravnotežje med strankama, saj bi vlagatelju ugovora omogočila, da v celoti premakne razpravo o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva njegove prejšnje pravice v fazo pritožbe.

67. Tako, razen če postavimo pod vprašaj sistem postopkovnih rokov, katerega namen je med drugim vzpostaviti ravnotežje med strankama, po mojem mnenju v fazi pritožbe ne bi smeli dopustiti povsem novega dokaza.

68. Na koncu je treba preučiti, ali je ta rešitev v skladu z načeli, na katerih temeljijo sodbe Rintisch/UUNT. [23]

22 — Glej sodbo UUNT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, točki 47 in 48).

23 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

69. V teh sodbah je Sodišče razsodilo, da ima v zvezi z dokazom o veljavnosti prejšnje znamke odbor za pritožbe v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009 diskrecijsko pravico, da odloči, ali je treba upoštevati „dodatna in dopolnilna“ dejstva in dokaze, predložene po izteku roka. [24]

70. Najprej naj opozorim, da se različica sodb Rintisch/UUNT [25] v jeziku postopka, angleščini, in v večini drugih jezikovnih različic – razen, če se ne motim, v španski, francoski, romunski in finski različici – nanaša na dejstva in dokaze, ki niso „novi ali dopolnilni“, temveč „dodatni ali dopolnilni“. [26]

71. Zdi se, da ta razlika med jezikovnimi različicami v zadevnih točkah sodb Rintisch/UUNT, [27] ki izhaja iz iste razlike med jezikovnimi različicami pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, zbuja dvom glede tega, ali ta določba odborom za pritožbe ne omogoča dopustitve prepozno predloženega dokaza, tudi kadar je ta povsem nov.

72. Vendar ni tako.

73. V skladu z ustaljeno sodno prakso se formulacija določbe prava Unije, ki se uporablja v eni od jezikovnih različic, ne more uporabljati kot edina podlaga za razlago te določbe. Če se med jezikovnimi različicami pojavijo razlike, je zadevno določbo treba razlagati enotno glede na splošno sistematiko in namen ureditve. [28]

74. V obravnavanem primeru se pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, ki se uporablja za postopke z ugovorom, samo sklicuje na člen 76(2) Uredbe št. 207/2009. Kot določba izvedbene uredbe navedeni člen 50 torej ni podlaga za zadevno diskrecijsko pravico in tudi ne more povečati obsega pravice, ki jo lahko odbori za pritožbe uveljavljajo v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009.

75. Kot sem že poudaril, je treba to zadnjo določbo, ob upoštevanju njenega namena in sobesedila, razlagati enotno, ne glede na naravo zadevnega dokaza.

76. Zato bi morali razliko med jezikovnimi različicami pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, ki vpliva tudi na zadevne točke sodb Rintisch/UUNT, [29] razrešiti na ta način, da se diskrecijska pravica odborov za pritožbe, ki izhaja iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, nanaša samo na upoštevanje dopolnilnih dokazov in ne velja za primere, ko v predpisanem roku ni bil predložen noben upoštevan dokaz.

3. Uporaba te razlage pri analizi drugega pritožbenega razloga

77. UUNT v drugem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točkah 45 in 46 izpodbijane sodbe menilo, da ima odbor za pritožbe v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009 diskrecijsko pravico, vključno glede dodatnih dokazov.

78. Glede na moje zgornje ugotovitve je to stališče UUNT utemeljeno.

24 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628,točka 33); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, točka 32) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639, točka 33).

25 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Tako na primer v nemški („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel“), angleški („additional or supplementary facts and evidence“), italijanski („fatti e prove ulteriori o complementari“), litovski („papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai“) ali poljski („dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody“) jezikovni različici.

27 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Sodbi Cricket St Thomas (C-372/88, EU:C:1990:140, točki 18 in 19) in Brey (C-140/12, EU:C:2013:565, točka 74).

29 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

79. Zato ima izpodbijana sodba pravno napako v tem, da je Splošno sodišče v točkah 45 in 46 te sodbe navedlo, da se zadevna diskrecijska pravica izvaja neodvisno od tega, ali je dokaz dopolnilen ali ne, in da velja tudi za dodatne dokaze.

80. Vseeno opozarjam, da če obrazložitev sodbe Splošnega sodišča kaže na kršitev prava Unije, vendar je njen izrek utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, v skladu z ustaljeno sodno prakso taka kršitev ni take narave, da bi privedla do razveljavitve sodbe.[30]

81. V zvezi s tem ugotavljam, da Splošno sodišče pri ugoditvi prvemu tožbenemu razlogu na prvi stopnji ni navedlo samo obravnavanega razloga, temveč se je oprlo tudi na dejstvo, da je odbor za pritožbe zadevni dokaz zavrnil, ne da bi preučil, ali ga je mogoče šteti za „dopolnilnega“ (točka 43 izpodbijane sodbe).

82. Vendar bi v skladu s pristopom, ki sem ga opisal zgoraj, odbor za pritožbe v obravnavanem primeru moral za namene uporabe člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 preučiti, ali se lahko prepozno predloženi dokaz šteje za dopolnilnega.

83. Odbor za pritožbe je s tem, ko je opustil preučitev dopolnilne narave zadevnega prepoznega dokaza, kršil člen 76(2) Uredbe št. 207/2009.

84. Torej bi ustrezno ugotovitev Splošnega sodišča lahko potrdili s tem povsem pravnim razlogom, ki bi lahko nadomestil razlog iz točke 43 izpodbijane sodbe.

4. Uporaba te razlage pri analizi prvega pritožbenega razloga

85. UUNT v prvem pritožbenem razlogu trdi, da zadevnega prepozno predloženega dokaza ni mogoče šteti za dopolnilnega in da se je Splošno sodišče v točkah 43 in 44 izpodbijane sodbe oprlo na napačna merila, da bi ugotovilo nasprotno.

86. Iz izpodbijane sodbe izhaja, da je X. Grau Ferrer, vlagatelj ugovora pri UUNT, v za to določenem roku predložil potrdilo o registraciji svoje španske znamke, ki ni bilo popolno, saj ni vsebovalo grafičnega prikaza znamke in je samo navajalo njegove barve. Zadevni prikaz je bil v črno-beli obliki vključen v obrazložitev ugovora, predloženega oddelku za ugovore. Popolno uradno potrdilo, ki je vsebovalo ta prikaz, je bilo predloženo prepozno – predloženo je bilo odboru za pritožbe.

87. Splošno sodišče je v točki 44 izpodbijane sodbe menilo, da uradni grafični prikaz, prvič predložen odboru za pritožbe, ni bil „povsem nov“, saj je bil črno-beli prikaz vsebovan v evidencah na oddelku za ugovore, v nepopolnem potrdilu pa so bile navedene barve.

88. UUNT trdi, da je grafični prikaz prejšnje znamke bistveni element pri ugovoru, saj edini omogoča natančno identifikacijo predmeta in obsega varstva v zvezi s prejšnjo figurativno znamko – brez takega prikaza ni mogoče upoštevno določiti obsega varstva znamke.

89. Glede tega UUNT po mojem mnenju upravičeno navaja, da je treba identifikacijo znaka ugotoviti uradno, z dokumentom, ki je izrecno določen v pravilu 19(2)(a)(ii) Uredbe št. 2868/95, v obravnavanem primeru s potrdilom o registraciji.

90. Zato se vključitev grafičnega prikaza v evidence, predložene UUNT, sama po sebi ne more šteti za upošteven dokaz, saj so dokazila, ki so za to potrebna, izrecno navedena v pravilu 19(2) Uredbe št. 2868/95.

30 — Sodbi Lestelle/Komisija (C-30/91 P, EU:C:1992:252, točka 28) ter FIAMM in drugi/Svet in Komisija (C-120/06 P in C-121/06 P, EU:C:2008:476, točka 187).

91. Vseeno me ne prepriča trditev UUNT, da se uradni grafični prikaz, predložen prepozno za dopolnitev nepopolnega potrdila, nikakor ne more šteti za dopolnilen dokaz.

92. Seveda je težko razlikovati med prvotnim in dopolnilnim dokazom, kadar gre za dokaze iz pravila 19(2) Uredbe št. 2868/95.

93. Vseeno je po mojem mnenju za to, da lahko odbor za pritožbe izvaja diskrecijsko pravico, ki izhaja iz člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, dovolj, da je zadevna stranka v predpisanem roku predložila določene dokaze, ki so upoštevni za dokazovanje obstoja, veljavnosti in obsega varstva prejšnje pravice v skladu s pravilom 19(2) Uredbe št. 2868/95, čeprav ti dokazi ne zadostujejo za dokazovanje vseh teh elementov.

94. Ta pristop se zdi skladen s pristopom Sodišča v zadevah, v katerih so bile izrečene sodbe Rintisch/UUNT,[31] v katerih je vlagatelj ugovora predložil potrdilo o registraciji prejšnje znamke, vendar je dokaz o njegovem podaljšanju predložil šele v fazi pritožbe, tako da je bil dokaz o veljavnosti znamke predložen prepozno.

95. Ta možnost vključuje tudi primer iz sodne prakse Splošnega sodišča, v katerem je vlagatelj ugovora predložil potrdilo o registraciji, vendar ga v predpisanem roku ni dopolnil z dokazom o prenosu lastništva, zaradi česar je bil dokaz o imetniku prejšnje pravice predložen po izteku roka.[32]

96. UUNT sam priznava, da se lahko nepopoln dokaz, če se nanaša samo na enega od elementov iz pravila 19(2) Uredbe št. 2868/95, kot je veljavnost, obseg varstva znamke ali upravičenost vlagatelja ugovora do vložitve ugovora, šteje za upoštevnega. UUNT v svoji pritožbi ugotavlja, da so bila v okoliščinah iz sodb Rintisch/UUNT[33] potrdila o registraciji, predložena v predpisanem roku, upoštevna vsaj za identifikacijo prejšnje znamke in kot dokaz o obsegu njenega varstva, čeprav veljavnost znamke ni bila dokazana.

97. Po mojem mnenju ta analiza, ki se nanaša na nezadosten dokaz, čeprav upošteven, velja tudi ob predpostavki, kot je obravnavana, v kateri je vlagatelj ugovora predložil nepopolno potrdilo o registraciji, ki ni vsebovalo grafičnega prikaza znamke, tako da se upoštevni dokaz omejuje na obstoj prejšnje znamke, njen besedni element in njenega imetnika, predmet in obseg varstva pa nista dokazana natančno in upoštevno.

98. To sklepanje, ki bi lahko nadomestilo napačno obrazložitev iz izpodbijane sodbe, ki jo graja UUNT, vodi do ugotovitve, da je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijane sodbe upravičeno menilo, da odbor za pritožbe zadevnega dokaza ne bi smel zavrniti, ne da bi preučil, ali se lahko šteje za dopolnilnega in, če je ustrezno, ali se lahko dopusti z zamudo v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009.

5. Vmesni sklepni predlog

99. Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba, čeprav je sklepanje iz točk od 43 do 46 izpodbijane sodbe napačno, sklep, do katerega je prišlo Splošno sodišče v točki 40 navedene sodbe, da je odbor za pritožbe napačno uporabil člen 76(2) Uredbe št. 207/2009, potrditi.

100. Zato predlagam zavrnitev prvega in drugega pritožbenega razloga.

31 — Sodbe Rintisch/UUNT (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

32 — Glej sodbo You-View.tv/UUNT – YouView TV (YouView+) (T-480/13, EU:T:2014:591).

33 — Sodbe Rintisch/UUNT (C–122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch/UUNT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) in Rintisch/UUNT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

C – Kršitev člena 15(1), drugi pododstavek, pod (a), Uredbe št. 207/2009 (tretji pritožbeni razlog)

101. V skladu s členom 15(1), drugi pododstavek, pod (a), Uredbe št. 207/2009 se za uporabo znamke Skupnosti šteje njena uporaba v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo njenega razlikovalnega značaja.

102. Ta določba s tem, ko ne zahteva stroge skladnosti med obliko, ki se uporablja, in obliko, v kateri je bila znamka registrirana, imetniku te znamke omogoča, da znak pri uporabi v gospodarskem prometu brez spreminjanja njegovega razlikovalnega značaja spremeni tako, da ga bolje prilagodi okoliščinam na trgu, ki se razvija. [34]

103. Splošno sodišče je v svoji analizi drugega tožbenega razloga na prvi stopnji v točkah od 82 do 86 izpodbijane sodbe z uporabo navedene določbe presodilo, da znaki, ki jih je uporabil X. Grau Ferrer za dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke Skupnosti, ne spreminjajo njenega razlikovalnega značaja, saj so zadevne razlike „zanemarljive spremembe“ ali imajo „zelo majhen razlikovalni učinek“, uporabljeni znaki pa so „gledano v celoti enakovredni“ znamki, kot je bila registrirana.

104. UUNT trdi, da je Splošno sodišče pri uporabi navedene določbe v točkah od 83 do 85 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ko je nekatere primerjane elemente znakov označilo za zanemarljive, ko ni preučilo, ali sprememba posameznih elementov pomeni celotno spremembo registrirane znamke, in ko torej ni v celoti presodilo uporabljenih znakov.

105. Ugotavljam, da ugotovitve iz točk od 83 do 85 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče primerjalo vtis celote, ki jo daje posamezni uporabljeni znak, z vtisom registrirane znamke, ob upoštevanju razlikovalnih elementov, pomenijo dejansko presojo.

106. Utemeljitve UUNT torej ni mogoče sprejeti v tem, da želi, da Sodišče s svojo presojo dejstev nadomesti presojo, ki jo je opravilo Splošno sodišče, pri čemer se sicer ne sklicuje na izkrivljanje dejstev in dokazov. [35]

107. Drugače bi bilo, če bi se lahko štelo, da Splošno sodišče ob tem, ko je opozorilo na nujnost presoje znakov na podlagi vtisa celote, v resnici ne bi opravilo celovite presoje. [36]

108. Tak primer je treba razlagati strogo, da bi ohranili polni učinek člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki ne dovoljuje sankcioniranja Splošnega sodišča na področju njegove suverene presoje dejstev.

34 — Glej sodbo Specsavers International Healthcare in drugi (C-252/12, EU:C:2013:497, točka 29). Glej po analogiji sodbo Rintisch (C-553/11, EU:C:2012:671, točki 21 in 22).

35 — Glej med drugim sodbi Rossi/UUNT (C-214/05 P, EU:C:2006:494, točka 26) in Alcon/UUNT (C-412/05 P, EU:C:2007:252, točka 71).

36 — Sodba UUNT/Shaker (C-334/05 P, EU:C:2007:333, točke od 37 do 43).

109. Priznam, da se je mogoče ob ogledu znakov, prikazanih v točki 66 izpodbijane sodbe, ki so vstavljeni spodaj, vprašati o pravilnosti ugotovitve Splošnega sodišča v točki 86 izpodbijane sodbe, da so uporabljeni znaki „gledano v celoti enakovredni“ registrirani znamki:

Uporabljena znaka:	Registrirana znamka:
	

110. Vseeno trditve UUNT po mojem mnenju ne omogočajo ugotovitve, da Splošno sodišče kljub izrecnim navedbam iz izpodbijane sodbe v resnici ni opravilo celovite analize znakov na podlagi vtisa celote, kar bi lahko pomenilo napačno uporabo prava.

111. Preučitev, ki jo je opravilo Splošno sodišče glede tega, ali so spremembe registrirane znamke spremenile njen razlikovalni značaj, se ne more šteti za razlago prava in torej ne more biti postavljena pod vprašaj v okviru pritožbe, ne da bi posegli v pristojnost Splošnega sodišča, da ugotovi dejstva.

112. Zato predlagam zavrnitev tretjega pritožbenega razloga kot nedopustnega in s tem zavrnitev pritožbe v celoti.

113. Ker UUNT ni uspel s svojimi pritožbenimi razlogi, druge stranke v postopku pred Splošnim sodiščem pa niso predložile predlogov, predlagam, da se v skladu s členoma 184(1) in 138(1) Poslovnika Sodišča, UUNT naloži, naj nosi svoje stroške.

VII – Predlog

114. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj zavrne pritožbo in Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) naloži, naj nosi svoje stroške.